

1187.3588

2

МАТИЦА СРПСКА И ЛЕТОПИС НАСТАЛИ СУ ПРЕ 125 ГОДИНА

Који смо рођени Војвођани, вичемо понемал на поључемо: "Културни континуитет од 125 година." И гук смо још мало набрели, да доламо: "Такво крштено писмо има у Паризу, Журнал де леба и у Лондону, Спектатор." На онда, паметно спласнути, пролетемо у мислима од Сент Андреје, Пеште и Букима до Новог Сада и Срема и видимо свој зовичај и себе, Текстијенум у Пешти, Матицин дом у Н. Саду, књиговодство о крупним заслужбинама које су изостале из руке младих људи, и ниједну жену. Видимо пред капијом Матицином, у једн годишње скупштине, двопреге по некал и четворопрег, из Патријаршије, из Грегетого и Каулетого. Видимо ^{ан}скромн ^{оној}фијакер болешљивог и ученог архимандрита Шиматовачког. Да чули тиг на два ^{оној}точка ^{оној}крупог архимандрита који у својој ^{оној}книзи ^{оној}груве у ^{оној}книзи ^{оној}арије из бечких оперета. А у дворови, видимо и чујемо свеђе, експозиције разних ^{оној}полната, ^{оној}бесна ^{оној}испелаца на ^{оној}ушлу. И ^{оној}стима се ^{оној}замути. На ^{оној}тихо у ^{оној}себи ^{оној}говори: ^{оној}Ипак је то био ^{оној}белемканс ^{оној}без ^{оној}куча. Но ако ^{оној}без ^{оној}куча, ^{оној}гле ^{оној}нам је, ^{оној}од ^{оној}тозиног ^{оној}госпства и ^{оној}богатства, ^{оној}пави ^{оној}уметнички ^{оној}павиљон ^{оној}за ^{оној}оноу ^{оној}олиста ^{оној}паву ^{оној}смишљену ^{оној}уметност? И ^{оној}гледам је ^{оној}монументалне ^{оној}библиотеке, ^{оној}најстарија, ^{оној}централна ^{оној}српске Библиотеке ^{оној}та ^{оној}се ^{оној}једном ^{оној}завезде ^{оној}истреби ^{оној}из ^{оној}Новог ^{оној}Сада ^{оној}и ^{оној}и ^{оној}град, ^{оној}пачанке. Пачанке је ^{оној}пореметила ^{оној}доста ^{оној}наших ^{оној}људи ^{оној}од ^{оној}дара, ^{оној}знане, ^{оној}и ^{оној}борбености. Да ^{оној}није ^{оној}би ^{оној}пачанке, ^{оној}и ^{оној}пачаначки ^{оној}упућених, ^{оној}све ^{оној}распућених ^{оној}зиданија, ^{оној}Тара ^{оној}Костић ^{оној}би ^{оној}стојао ^{оној}уз ^{оној}Бегоша, ^{оној}и ^{оној}не ^{оној}из ^{оној}Бегоша. ^{оној}Воде ^{оној}и ^{оној}пустиње ^{оној}по ^{оној}пачанке!... А ^{оној}зар ^{оној}није ^{оној}и ^{оној}Београд ^{оној}био ^{оној}пачанке, ^{оној}зар ^{оној}Француске ^{оној}и ^{оној}Бугарске ^{оној}кемеју ^{оној}пачанку. ^{оној}Имају ^{оној}затунене ^{оној}пачанке ^{оној}и ^{оној}те ^{оној}две ^{оној}боекта ^{оној}културне ^{оној}земље. А ^{оној}Београд ^{оној}је ^{оној}и ^{оној}данас ^{оној}још ^{оној}по ^{оној}многе ^{оној}чиму ^{оној}пачанке: ^{оној}после ^{оној}девет ^{оној}у ^{оној}вече ^{оној}онусте ^{оној}униче ^{оној}људи ^{оној}се ^{оној}раскомозити, ^{оној}по ^{оној}библиотекама ^{оној}и ^{оној}писитима ^{оној}лебети ^{оној}мрак. ^{оној}А ^{оној}чи ^{оној}француске ^{оној}и ^{оној}бугарске ^{оној}имају ^{оној}центре, ^{оној}гле ^{оној}се ^{оној}зедоне ^{оној}рампе ^{оној}умнога ^{оној}рава ^{оној}никада ^{оној}не ^{оној}гасе ^{оној}гле ^{оној}апстрактнија, ^{оној}скупи ^{оној}пролукти, ^{оној}тек ^{оној}коју ^{оној}стварају. ^{оној}Добро ^{оној}је ^{оној}писао ^{оној}Бернард ^{оној}Паса: ^{оној}"Апстрактнија ^{оној}је ^{оној}теши ^{оној}ка ^{оној}ствара, ^{оној}али ^{оној}она ^{оној}је ^{оној}извор ^{оној}сваке ^{оној}моћи." А ^{оној}Београд ^{оној}је ^{оној}усред ^{оној}својих ^{оној}пачаначких ^{оној}мотиве ^{оној}центар, ^{оној}зато ^{оној}што ^{оној}је ^{оној}дуго ^{оној}и ^{оној}дуго ^{оној}био ^{оној}ресавчик ^{оној}илеја ^{оној}и ^{оној}расавник ^{оној}визија, ^{оној}зато ^{оној}што ^{оној}је ^{оној}напрестано ^{оној}маде

остаје само зависност од степена и кречине у културном животу и раду
 Војводине. Култура има да од ~~Н-Сара~~ ^{не на Војводине} начини центар ~~у Сарајеву~~ него један од
 центара Југославије. Кад култура пусти крупно корење она престаје зависити
 и од континуитета и од интензитета она је онда у бићу. Треба показати и пока-
 зивати да у Војводини има благовољан траг од старе општењености, благовољан
 траг у бићу свега тамошњег ~~нашег~~ нашег света.

Исилова Станковић

Исилова Станковић